

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK IV.

ŁÓDŹ, PIĄTEK 4 LUTEGO 1949 ROKU

Nr. 34 (1033)

Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 31. 1. 1949 r. na wniosek prezesa CUP powziął uchwałę w sprawie terminarza prac, związanych z opracowaniem 6-letniego planu rozwoju i przebudowy gospodarczej Polski oraz narodowego planu go spedarczego na rok 1950.

Na tym samym posiedzeniu Komitet Ekonomiczny przyjął projekt uchwały Rady Ministrów o dostarczaniu mieszkań zastępczych w przypadkach związanych z realizacją planu inwestycyjnego.

Na wniosek ministra Przemysłu i Handlu, Komitet Ekonomiczny powziął uchwałę w sprawie zwalczania w roku 1949 szkodników zbożowa - mącznych w magazynach, środkach transportowych i w młynach zbożowych.

Cały świat chce tego spotkania

Nie chce go jednak międzynarodowa szajka podżegaczy Dean Acheson „przygotowuje grunt” dla odrzucenia zaproszenia Stalina

DEAN ACHESON

Sekretarz stanu USA Dean Acheson przed stawiał na konferencji prasowej stanowisko rządu amerykańskiego wobec zagadnień, poruszonych w wywiadzie Generalissimusa Stalina, udzielonym agencji prasowej „International News Service”.

Deklaracja Achesona świadczy wyraźnie o zakłopotaniu, w jakie propozycje Generalissimusa Stalina wprawły Departament Stanu i o niechęci do pokojowego uregulowania spornych zagadnień.

Pragnąc uzasadnić przed opinią publiczną negatywne stanowisko wobec propozycji spotkania Stalina — Truman, Acheson zmuszony był uciec się do argumentów, że „Stany Zjednoczone nie mogą prowadzić dwustronnych rozmów na tematy międzynarodowe”, zapominając o tym, że zagadnienia takie z konieczności muszą stać się przedmiotem dyskusji między USA i ZSRR i że w ten sposób sugerowane już były ze strony amerykańskiej. Czując jednak słabość tej motywacji, Acheson osłonił się formalnym pretekstem, iż „rząd USA nie został oficjalnie powiadomiony o propozycjach radzieckich, lecz dowiedział się o nich z prasy”. Aby „podmurować” wreszcie swoją nieprzekonywującą argumentację, Acheson powtórzył stereotypowe zarzuty pod adresem ZSRR, usiłując przenieść nań odpowiedzialność za niemożność osiągnięcia porozumienia.

Potwierdzając zamiar utworzenia separamatystycznego rządu zachodnio-

niemieckiego, sekretarz stanu USA pragnął jednocześnie przekonać słuchaczy, iż fakt ten nie będzie stanowił przeszkody dla osiągnięcia w przyszłości porozumienia w sprawie Niemiec.

Konferencję prasową Acheson zakończył zdawkowym oświadczeniem, że „droga do porozumienia przy pomocy normalnych kontaktów dyplomatycznych stoi zawsze otworem”.

Jest charakterystyczne dla nastrojów, panujących w oficjalnych kołach anglo-

saskich, że oświadczenie Achesona wywołało pewnego rodzaju ulgę w Londynie, gdzie nie ukrywa się nadziei, iż wysiłki ZSRR, zmierzające do osiągnięcia porozumienia zostaną zniweczone przez dyplomację zachodnią.

Komentarze prasowe nie mogą jednak ukryć faktu, że oferta Zw. Radzieckiego wywołała głębokie wrażenie w szerokich masach brytyjskiej i światowej opinii publicznej, które pragną pokoju i bezpieczeństwa.

„Times” w artykule wstępnym zmuszo-

ny jest przyznać, że Związek Radziecki „osiągnął przewagę propagandową” określając tym mianem odniesione przez Związek Radziecki zwycięstwo moralne.

Wyrazem rozbieżności między próbami stordedowania porozumienia radziecko-amerykańskiego a pragnieniem pokoju nurtującym szerokie masy społeczeństwa angielskiego, był potężny wiec, jaki odbył się w środę w Tinsbury (dzielnica Londynu) z udziałem niezależnego posła socjalistycznego Platts-Millsa i dziekana katedry Centerbury — Johnsona.

Komentując propozycje Stalina — Platts-Mills domaga się, aby rząd brytyjski, jeśli szczerze pragnie pokoju, zwrócił się do prezydenta Trumana, aby ten przyjął zaproszenie premiera Stalina i spotkał się z nim na terenie Polski lub Czechosłowacji. Przemówienie Platts Millsa przyjęte zostało gorącymi oklaskami przez zebranych liczącym robotników.

Dziekan katedry Centerbury podkreślił w szczególności pokojowe wysiłki Zw. Radzieckiego. Znaczną część swego przemówienia Johnson poświęcił osiągnięciom powojennym krajów Europy wschodniej, zwracając zwłaszcza uwagę na wspaniałe wyniki odbudowy Polski.

Nastroje w Londynie

W oficjalnych kołach Londynu wywiad Stalina oraz jego propozycja odbycia konferencji z Trumanem wywołała wyraźne zamieszanie i zaniepokojenie. Wielka Brytania obawia się, że Stany Zjednoczone mogłyby osiągnąć porozumienie z ZSRR, krzyżując w ten sposób plany dyplomacji zachodniej w Europie.

Z drugiej strony w Londynie zdają sobie sprawę z ogromnego znaczenia moralnego inicjatywy pokojowej ZSRR.

Londyński korespondent „New York Herald Tribune” pisze wyraźnie, że „zaproszenie premiera Stalina skierowane do prezydenta Trumana, zostało przyjęte w Londynie z widocznym zaniepokojeniem”. Korespondent „Times” usiłuje zbagatelizować propozycje radzieckie, sugerując z góry że ewentualne spotkanie Trumana ze Stalinem nie mogłoby przynieść żadnych owocnych rezultatów.

Truman zdradzi swych wyborców

jeśli nie skorzysta z możliwości porozumienia z ZSRR

Prasa paryska z ożywieniem komentuje depeszę Generalissimusa Stalina w sprawie spotkania z prezydentem Trumanem.

W artykule pt. „W służbie pokoju” „Humanite” podkreśla, że telegram Stalina wzbudził ogromne nadzieje.

Nawiązując do oświadczenia sekretarza stanu Achesona, który negatywnie ustosunkował się do konferencji Trumana ze Stalinem dziennik pisze: „NIKT JEDNAK NIE

ZAPOMNIAŁ, ŻE TRUMAN ZOSTAŁ WYBRANY PREZYDENTEM STANÓW ZJEDNOCZONYCH, PONIEWAŻ WYPOWIEDZIAŁ SIĘ ZA UREGULOWANIEM SPORNYCH ZAGADNIENI Z ZWIĄZKIEM RADZIECKIM”, po czym dodaje: „Obecnie narody widzą doskonale kto broni pokoju, a kto mu zagraża. Narody całego świata popierają wysiłki kraju socjalizmu. Zjednoczone, potrafią one pokrzyżować pla-

ny podżegaczy wojennych i narzucić im konieczność rozmów celem ustanowienia sprawiedliwego i demokratycznego pokoju”.

„Ce Soir” potępia odmowną odpowiedź Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że Acheson nie ujawnił istotnych powodów odrzucenia oferty radzieckiej. — Gazeta pisze: TRUMAN OBAWIA SIĘ ROZMÓW, KTÓRE MOGŁYBY WYKAZAĆ ODPOWIEDZIALNOŚĆ USA ZA NA PRZEŻENIE STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH. Truman woli więc zasłonić się pretekstem procedury dyplomatycznej.

„Liberation” pisze z oburzeniem: „pokoju pragną wszystkie narody świata. Pokój ten może być urzeczywistniony w drodze rozmów między ZSRR i USA. RZĄDY ZACHODNIE NIE MAJĄ JEDNAK MORALNEJ SIŁY BY SPOJRZEĆ W TWARZ POKOJOWI. Potrzeba im świata całkowicie sobie uległego. Każde usiłowanie pokojowe jest dla nich niebezpieczne, gdyż krzyżuje ich plany”.

Prawicowe „Figaro” podkreśla, iż depesza Stalina musi się odbić głośnym echem. Skrajnie reakcyjna „Epoque” zmuszona jest stwierdzić: „BYŁOBY TRUDNĄ RZECZĄ ODEPCHAĆ WYCIĄGNIĘTĄ DO ZGODY DŁOŃ STALINA”.

„Przygotujcie mi samolot!”

pisal Mindszenty z więzienia do posła USA. — Kardynał i współoskarżeni przyznają się do winy

W czwartek rozpoczął się przed Trybunałem Ludowym w Budapeszcie proces przeciwko arcybiskupowi Esztergonu i przy masowi Węgier — Mindszenty'emu. Na ławie oskarżonych zasiadło również 6 bliższych współpracowników Mindszenty'ego, a mianowicie: 2-ch osobistych sekretarzy — Baranyi i Zakar, jeden z największych przed wojną obszarników węgierskich — Eszterhazy, sekretarz Węgierskiej Akcji Katolickiej — Nagy ks. Ispanky i b. dziennikarz Toth.

Po odczytaniu aktu oskarżenia, przewodniczący Trybunału — Olty, podał do wiadomości tekst listu Mindszenty'ego napisanego z aresztu do węgierskiego ministra sprawiedliwości — Risa.

W liście tym, który wywołał wielkie wrażenie wśród publiczności, obecnej na sali, — Mindszenty przyznaje się całkowicie do winy i prosi o zaniechanie postępowania sądowego, wyrażając równocześnie gotowość czasowego zrezygnowania ze stanowiska prymasa

Po naradzie Trybunał postanowił odrzucić wniosek Mindszenty'ego o wyłączenie jego sprawy.

Jako pierwszy zeznawał Baranyi, osobisty sekretarz Mindszenty'ego oraz jeden z przywódców węgierskich monarchistów.

Baranyi przyznał się do wszystkich wysuniętych przeciwko niemu oskarżeń.

Potwierdził on autentyczność dokumentów, znalezionych zarówno u Mindszenty'ego jak i w jego własnym mieszkaniu.

Baranyi oświadczył, że opracowano plan przywrócenia monarchii na Węgrzech „po ewentualnej trzeciej wojnie i zwycięstwie amerykańskim”.

Z kolei złożył zeznania główny oskarżony w procesie arcybiskup Mindszenty. Na zapytanie prokuratora Mindszenty oświadczył, że przyznaje się do zarzucanych mu w akcie oskarżenia przestępstw.

W toku zeznań Mindszenty'ego prokurator odczytał list, napisany przez oskarżo-

nego w więzieniu i zaadresowany w więzieniu do posła USA w Budapeszcie — Chapina.

List ten z datą 23 stycznia rb. Mindszenty próbował przeszczuglować z więzienia.

Zwracając Chapinowi uwagę, że zbliża się dzień rozprawy, Mindszenty podkreśla, że wytoczone przeciwko niemu zarzuty będą stanowiły równocześnie oskarżenie pod adresem Stanów Zjednoczonych.

„Z zeznań okaże się — pisał oskarżony — że brałem zza granicy pieniądze, dając w zamian za nie informacje z Węgier.

Proszę Pana o przygotowanie dla mnie samochodu i samolotu”.

Równocześnie Mindszenty zwrócił się o wyasygnowanie przez poselstwo amerykańskie 4-ch tysięcy dolarów dla pilota, które obiecał następnie zwrócić z własnych funduszy.

Mindszenty potwierdził autentyczność tego pisma

ZGON REDAKTORA „DAILY WORKER”

W czwartek zmarł nagle w Londynie na atak serca redaktor naczelny organu Brytyjskiej Partii Komunistycznej „Daily Worker” — William Rust. Liczący 45 lat Rust był nieprzerwanie naczelnym redaktorem dziennika od chwili jego założenia tj. od roku 1930.

Pierwszy atak nastąpił na posiedzeniu związku dziennikarzy. Rusta przewieziono natychmiast do szpitala, gdzie po dwóch dalszych atakach nastąpił zgon.

Uczniowie Churchilla

tracą wpływy

Naród angielski walczy przeciwko podżegaczom wojennym

Polityka kierownictwa Partii Pracy odgrywającej obecnie rolę agenta reakcji amerykańskiej, przynosi angielskim masom pracującym coraz gorsze warunki życiowe.

By wypełnić program nowych zbrojeń i zaszuknąć na zaufanie monopolistów amerykańskich, obecni władcy Anglii podwyższają ceny artykułów pierwszej potrzeby, zamrażają płace robotników, ograniczają konsumpcję i obniżają i tak już niskie normy żywnościowe.

Sprzysiężenie zwolenników agresji, któremu towarzyszy nagonka na działaczy demokratycznych i jawne mieszanie się imperialistów amerykańskich w angielskie sprawy wewnętrzne, napotyka na zdecydowany opór ze strony społeczeństwa angielskiego.

Do walki przeciwko agresji, do walki o pokój stają obecnie coraz szersze warstwy ludności. Robotnicy i pracownicy umysłowi, naukowcy i studenci jednoczą się we wspólnym wysiłku obrony sprawy pokoju i polityki wspólnej.

Gdy pod koniec roku 1948 rząd angielski ogłosił plan nowego poboru 53 tys. robotników miasta Inford odmówiło wzięcia udziału w „rządowych przygotowaniach do wojny”. Protest ten poparły masy pracujące Londynu, które zorganizowały demonstracje antywojenne pod hasłem: „Precz z wojną o dolary yankesów!”

Studenci angielscy również coraz liczniej zgłaszają swój skłes do kampanii o pokój. W grudniu odbyła się konferencja przedstawicieli 35 uniwersytetów, która uchwaliła rezolucję,

zglaszającą przystąpienie studentów do walki o pokój i protestującą przeciwko przedłużeniu okresu służby wojskowej.

Wkrótce potem również uczeni angielscy oraz przedstawiciele świata artystycznego utworzyli organizację do walki o pokój. „Związek Kontroli Demokratycznej”, w skład którego wchodzi m. in. znany pisarz John Priestley, dziennikarz Martin i inni wybitni pisarze i działacze polityczni, proklamował „krucjatę pokojową”.

W szeregach dołowych Partii daje się zauważyć coraz większe niezadowolenie z proamerykańskiej, imperialistycznej polityki rządu Attlee — Bevena.

Szczególne oburzenie wywołuje przybywanie na terytorium Anglii samolotów USA i stopniowe przekształcanie wysp brytyjskich w amerykańską bazę wojskową. Oburzenie to znalazło wy-

raz w wielu listach, przesłanych bądź to do premiera Attlee, bądź do załóg stacjonujących w Anglii samolotów amerykańskich.

Na znak protestu przeciwko polityce zagranicznej rządu wystąpili z partii labourystowskiej działacze Szkockich Związków Zawodowych, Minnet i Kiddy. 60-ciu członków parlamentu angielskiego i znanych działaczy politycznych Anglii podpisało niedawno pismo do Attlee domagające się zerwania z imperialistyczną polityką w Grecji.

Wzrost ruchu antywojennego w Anglii stanowi jeszcze jedno potwierdzenie słów Stalina: „Zbyt żywe są w pamięci narodów okropności niedawnej wojny i zbyt wielkie są siły społeczne, broniące pokoju, aby uczniowie Churchilla w drodze agresji mogli je opanować i skierować na tory nowej wojny”.

Materiał przygotowany

Remonty domów robotniczych

rozpoczynają się już niedługo

Chociaż „właściwa” zima dopiero się zaczęła, władze miejskie myślą już poważnie o wiosennych naprawach łódzkich domów. Rzecz jasna, że największą uwagę poświęca się domom, zamieszkałym przez robotników, które w przeważającej części wymagają natychmiastowych, koniecznych remontów.

Zarząd Nieruchomości czyni już w tym kierunku odpowiednie przygotowania. Opracowano także plan robót na rok 1949 oraz na okres następnych lat sześciu.

W chwili obecnej w magazynach Zarządu Nieruchomości nagromadzono odpowiednie ilości materiałów potrzebnych do remontów łódzkich domów, a mianowicie: 3.000 arkuszy blachy cynkowej, 1.500 arkuszy blachy ocynkowej, 17.200 rolek papy smołowej Nr. 100, 2.800 rolek papy bitumicznej, 266.000 kg. smoły, 39.000 kg. lepika, 814 metrów sześciennych drzewa budowlanego, 4.800 metrów kwadrato-

wych szkła okiennego, 35.000 kg. cementu i 56.000 kg. dźwigarów żelaznych.

Jak wykazały zeszłoroczne doświadczenia, jednym z najczęściej spotykanych czynników, który powodował niszczenie domów, a przy tym dawał się we znaki przechodniom — to zły stan rynien i rur spustowych na nieruchomościach.

W bieżącym roku stan ten ulegnie znacznej poprawie. Zarząd Nieruchomości zlecił już Miejskiemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu wykonanie rynien, kolanek i rur spustowych na sumę około 2 milionów złotych. Gdy tylko warunki na to pozwolą, przystąpi się do ich zakładania.

Jako początek, przeprowadza się obecnie szereg poważniejszych robót i tak: przy ul. ul. Kopernika 2-4, Słowiańskiej 24, Wschodniej 52, Świerczewskiego 7, Jaracza 38 i Nowo-Zarzewskiej 18. (sk)

Chcesz mieć domek podpisz umowę z miastem

W chwili obecnej toczą się w Zarządzie Nieruchomości Miejskich prace, związane z dzierżawą ogrodów, placów, działek i domków na rok 1949.

Od początku bieżącego roku zawarto już 443 umowy dzierżawne, a w opracowaniu jest obecnie około 1.800 umów. Mimo to na terenie Łodzi znajduje się jeszcze spora ilość niewydzierżawionych nieruchomości, które czekają na chętnych. Kto więc chciałby jeszcze w tym roku wydzierżawić dla siebie domek lub działkę, niech się pośpieszy. (kl)

Nagrody i odznaki dla zwycięzców współzawodnictwa pracy

Przy radach zakładowych przemysłu odzieżowego w Łodzi utworzono w ostatnim czasie specjalne komitety współzawodnictwa pracy, złożone z przedstawicieli rad, kół partyjnych, dyrekcji, przodowników pracy i młodzieży fabrycznej oraz aktywów kobiecego. Zadaniem tych komitetów oraz ich poszczególnych sekcji jest kierowanie ruchem współzawodnictwa zarówno indywidualnego jak i zespołowego.

Komitety ustanowiły specjalne nagrody i odznaki dla zwycięskich zespołów oraz dla przodowników pracy. Nagrody dla zwycięzców we współzawodnictwie indywidualnym ustanowiono w następującej wysokości: nagroda I — 9 tys. zł., II — 6 tys. zł., III — 3 tys. zł. Wszystkie te premie wypłacane będą raz na kwartał, a nie raz na miesiąc, jak to było dotychczas. (a)

Szerokie horyzonty wąskiej taśmy

W gmachu YMCA odbyła się konferencja przedstawicieli zarządów Polskiego Towarzystwa Fotograficznego oraz Klubu Filmów Wąskiej Taśmy, na której omówiono sprawę nawiazania bliższej współpracy na polu produkcji wąskich filmów naukowych i dokumentalnych.

Jednocześnie omawiana była sprawa wysłania delegatów na tegoroczny kongres międzynarodowy amatorów - filmowców we Włoszech.

Na marginesie powyższej konferencji warto zaznaczyć, że w ub. roku Klub Filmowców Wąskiej Taśmy zdobył zaszczytne wyróżnienie w konkursie wąskotaśmowych filmów, który odbył się w Mariańskich Łaźniach za obraz „Warszawa oskarża”, „Symfonię chmur” i „20. lecie YMCA”. (f)

Arkadiusz Awerczenko

ZAKŁAD

Siedząc w małej restauracyjce przy lampce wina rozmawiałem z artystami, pouczając ich jak należy ujmować rolę Hamleta, kiedy nagle wszedł do lokalu jakiś młodzieniec, który słysząc moje słowa, zapytał mnie:

— Czy pan również jest artystą?
— Tak jest! Występuje już na scenie od trzech tygodni.

— Czy nie ma pan nigdy tremy?
— Ja tremę? — zaśmiałem się — nigdy!

— E, pan tylko tak się chwali! Chyba że pan bardzo dokładnie przestudiuje swoją rolę i że ma porządnego suflera, to wtedy gra pan bez tremy... Ale gdyby nagle podczas przedstawienia stało się coś nadzwyczajnego, czego nie przewidział ani reżyser, ani aktor, pan z całą pewnością umarłby ze strachu!

— Nie byłoby na pewno tak strasznie! — zauważyłem z ironią.

— A co jutro gracie? — spytał nieznamomy.

— Jutro dajemy premierę „W błędnym kole”, a ja gram rolę Crachichina.

— I twierdzi pan, że nic nie zdoła wyprowadzić go na scenie z równowagi?

— Daję słowo honoru, że nie — rzekłem bez wahania.

— Czy chce się pan założyć? Powiedźmy o sześć flaszek wina?

— Nawet o dziesięć! — zaproponowałem.

Nazajutrz w drugim akcie sztuki „W błędnym kole” byliśmy na scenie we dwoje, to znaczy ja i moja ukochana. Ja grałem w wielkim zapale, dysząc ciężko gdyż dowiedziałem się właśnie, że ubóstwiana moja nie kocha mnie, lecz wychodzi za mąż za innego.

— Kto jest ten „drugi”? — spytałem niewierną.

— Nie powinno to pana obchodzić! — rzekła gniewnie i triumfująco wyszła ze sceny.

Umiąłem swą rolę doskonale.

Pamiętałem, że po wyjściu mojej ukochanej powinienem schwycić się za głowę, zgrzytać zębami, potem należało wyjąć z kieszeni rewolwer i skierować go sobie prosto w skroń.

W tej dramatycznej chwili wejść miała jednak na scenę gospodyni domu, wyrwać mi z ręki rewolwer i wyznać mi swoją miłość.

Schwyciłem się już za głowę, zgrzytałem trzy minuty zębami i chciałem już wyciągnąć rewolwer, gdy nagle drzwi się otworzyły i na scenę wszedł ów jegomość, z którym założyłem się w restauracji o dziesięć flaszek wina.

— Dzień dobry panu, panie Crachichin!... Nie spodziewał się pan, prawda?... — rzekł swobodnie wyciągając do mnie rękę.

Ujrzałem przestraszoną twarz suflera, usłyszałem groźny pomruk reżysera za sceną, zauważyłem jak zbladł na

gle autor sztuki, siedzący w łóżku...

— Dzień dobry — rzekłem sucho. — Przyszedł pan zupełnie w nieodpowiednią porę... Muszę teraz koniecznie zostać sam... Przyjdź pan innym razem...

— Głupstwo!... — odzywa się intruz i siada sobie wygodnie w fotelu.

Publiczność nie zorientowała się w tragicznej sytuacji, lecz za sceną powstał hałas.

Spacerowałem zamyślony po scenie.

— Proszę pana — rzekłem nagle — czy zna pan Lydię Kubaczkę?

— Znam ją dobrze!... Pikantna dziewczynka!

— Ach, tak!... — krzyknąłem — więc to tyś zabrał moją najukochańszą! Przyszanuj się natychmiast! Słyszysz?

Spojrzał na mnie przerażonym wzrokiem i zaproponował nieśmiało:

— A może porozmawialibyśmy o czymś innym?

— O czymś innym? — krzychałem.

— Doprowadziłeś mnie do samobójstwa, a teraz chcesz, żebym rozmawiał z tobą o „czymś innym”? Nędzniku! — rzuciłem się na niego, powaliłem go na ziemię i głową jego począłem tłuc o podłogę.

— Odpowiedz mi natychmiast co między wami zaszło! — wrzeszczałem wściekły.

Zbladł jak trup i zaczął mówić cichym głosem:

— Niech pan mnie puści!... Pan mnie udusi!... Nie znoszę takich żartów!...

— Ja ci pokażę nazywać podobne rzeczy „żartem” — krzychałem.

— No, już... Zostaw pan!... Przegrałem zakład... Czego pan jeszcze chce

ode mnie? — zaczął mnie błagać

— Chcę cię zabić!!! — ryknąłem i uderzyłem go krzesłem tak silnie, że zaskowyczał z bólu i zwałił się na ziemię.

Przeraziłem się, że cios mój był może zbyt mocny, chwyciłem więc dzbanek z wodą i wlałem mu ją na głowę.

Metoda ta okazała się bardzo radykalna, bo zauważyłem, że młody człowiek otworzył wrzescie oczy.

— Dzięki Bogu, wraca do przytomności! — rzekłem uradowany — a teraz precz stąd nieszczęśliwczu!

Porwałem go za kołnierz i wyrzuciłem z drzwi.

— A więc to był jej kochanek — zawołałem potem — Nie, lepsza już śmierć!

Teraz nie musiałem więcej improwizować i wszystko dalsze było już zgodne z tekstem sztuki.

Wyjąłem rewolwer i przyłożyłem go sobie do skroni, ale w tej samej chwili (jak kazał scenariusz) wpadła gospodyni i rzuciła mi się na piersi z okrzykiem: „Mój najdroższy”.

Autor, reżyser i inspicjent, odczuli głęboko i całe dalsze przedstawienie odbyło się już w należytych porządku.

Po przedstawieniu krecono mi karteczkę z następującymi słowami:

„Wypij pan dziesięć flaszek wina beze mnie! Rachunek uregulowany. Ja sam idę położyć się do łóżka, bo muszę odpocząć po tym lanu, jakie mi pan sprawił na scenie... Niech diabli porwą pana i pański zakład!”

PRZYGODY WICKA I WACKA

WACEK: — Wyreczamy pana, bo przecie pan taki zajęty...
DOZORCA: — Zajęty, niezajęty, a wy się nie będzie! Dziś jensze czasy! Myśmy górą!

ŻONA: — Stary! A odnieśno te tale-rze do izby! Tylko odłóż miotłę, bo co stłuczesz...
DOZORCA: — A już! Dwa razy będę się facygował! Dawaj!...

DOZORCA: — A ty człowieku nic ty-lko rób i rób! I piaskiem syp, i zamiataj, i tsiertez noś!... O pieska kital! Pośliz-gnięciem się! Gwałtu, bo nie zwycię-żel!...

WACEK: — Żebyś pan piaskiem wy-sypał, nie byłoby hecy!
WACEK: — Tak panie Alojzy! Dlatego właśnie, żeśmy dziś górą, powinniśmy lepiej pracować!

Wymierzono już 13.000 lokali w Łodzi

Na podstawie dekretu o najmie lokali, komorne ustala się dla pewnych kategorii mieszkań w wysokości, uzależnionej od zajmowanej powierzchni. W tym celu trzeba było dokonać pomiarów kilkunastu tysięcy lokali, by mieć podstawy przy obliczaniu czynszu. Dużą pomocą był przy tym spis płatników podatku obrotowego.

Zarząd Nieruchomości, który administruje ponad jedną trzecią łódzkich domów, dokonał tych pomiarów jeszcze przed Nowym Rokiem. Wymierzono wtedy 7.159 lokali mieszkalnych, zajmowanych przez świat pracy.

Obecnie Zarząd Nieruchomości stosuje czynsz obliczony na podstawie dokonanych pomiarów — za wyjątkiem lokali mieszkalnych pracowników najemnych. Pomimo, że lokale te zostały wymierzone, właściciele ich placą czynsz niepodwyższony.

Pił i bił

Krewki Stasio ukarany

Co się odwiecze, to nie uciecze — mówił mądre przysłowie. Rozprawa przeciwko Stanisławowi Krupińskiemu z ul. Konstytucyjnej 9 odraczana była dwa razy, wreszcie jednak odbyła się i pan Stasio zabukasował 7 dni aresztu.

Pan Stanisław holdował zasadzie „kobiety nie bij nawet kwiatkiem”, bo gdy się upił pobił swą żonę przy pomocy tego kwiatka. A że w dodatku w kartotece nazwisko jego figurowało, już dwukrotnie — sędzia zdecydował się pozbawić go wolności na okres tygodnia, aby oduczyć pana Stasia przede wszystkim nadużywania alkoholu, a także nadużywania siły fizycznej.

Jan Płaczkowski z ul. 1-go Maja 34 też do stał 7 dni odsiadki. Dnia 22-go grudnia ub. roku przy zbiegu ulic Bandurskiego i Gdąńskich, będąc w stanie pijanym zaczął przechodzić, obrzucając ich wulgarnymi wyrazami. I on tak samo ma już swoje konto w kartotece pijackiej.

Z notatnika reportera

Na przechodzącej ulicą Ogrodową 20-letnie go Władysława Grzybowski (Aleje 1-go Maja 4) napadło kilku nieznanymi sprawców, bijąc go dotkliwie. Ofiara napaści doznała m. in. złamania szczęki dolnej. Po udzieleniu Grzybowskiemu pierwszej pomocy, skierowano go do kliniki stomatologicznej.

Kiedy ciężko ci na duszy,
Smutek chwyci cię znie-
[wacka,
— Album kup za 100 zło-
[ciszów
Z przygodami Wicka,
[Wacka!

Już w każdym mieście, w każdym kiosku gazetowym, można nabyć tę książeczkę, zawierającą 216 rysunków w efektownym brązowym kolorze.

Album z przygodami!

WICKA I WACKA

— to rozrywka dla dzieci i dorosłych!

Tłok na poczcie

Instytucja ta chce uruchomić 15 nowych oddziałów, lecz na przeszkodzie stoi brak lokali

Kto bywa często w łódzkich urzędach pocztowych, ten musi niewątpliwie zwrócić uwagę na niesamowity wprost tłok, panujący przed wszystkimi okienkami.

W filiach poczty przy ul. Piotrkowskiej 6, lub przy ul. Moniuszki w pewnych godzinach panuje tak wielki ścisk, że trudno przecisnąć się nawet do kolejki. Wielu ludzi odchodzi już od wejścia, odkładając załatwienie korespondencji, albo kieruje się na Główną Poczta, gdzie jest trochę luzniej.

Władze poczty zdają sobie sprawę z niewygód, jakie musi znosić publiczność, ale

wszystkie ich starania w kierunku poprawy sytuacji nie wiele pomogą dopóki Łódź nie otrzyma większej ilości filii pocztowych.

Mamy za mało urzędów pocztowych jak na 600-tysięczne miasto. 20 punktów, działających w różnych częściach Łodzi nie potrafią zaspokoić potrzeb mieszkańców, a to właśnie jest przyczyną „zagęszczenia” w filiach poczty. Pod tym względem znajdujemy się w o wiele gorszym położeniu niż Warszawa, która przy tej samej ilości mieszkańców co Łódź posiada 35 oddziałów pocztowych.

Dyrekcja poczty łódzkiej, pragnąc rozładować tłok w urzędach i stworzyć korzystniejsze warunki nadawania korespondencji interesantów z peryferii, otworzyła w ub. roku trzy oddziały poczty ruchomej, które cieszą się wielką frekwencją. Ale „poczta na kołach” potraktowana była jako zło konieczne i jako prowizorium, po którym nastąpić miało unormowanie całej tej bolączki. Niestety, jak można się obecnie zorientować, nie znosi się na to, aby poczta uzyskała szybko potrzebne lokale. Miasto wydzieliło narazie tylko jeden lokal na uruchomienie 21-go oddziału poczty. Zostanie on wkrótce otwarty przy ul. Piotrkowskiej 192.

„Jedna jaskółka nie czyni wiosny” — i dlatego należy bezwzględnie zaapelować do władz miejskich, aby poszły na rękę poczcie i przydzieliły jej dalsze lokale. Przede wszystkim potrzebne są pomieszczenia dla translokacji niektórych urzędów do lokali większych. Poczta pragnie mianowicie przenieść oddział przy ul. Piotrkowskiej 6 na Plac Wolności, oraz filię przy ul. Nowo-Zarzewskiej na ul. Sieradzka 3.

Władze pocztowe wskazały już „kwaterekowi” szereg nadających się dla poczty lokali, które zajmowane są obecnie przez różne bary i knajpy, a które z powodzeniem mogłyby być przekazane poczcie dla realizacji projektów, nakreślonych na rok 1949.

W roku tym liczba oddziałów poczty wzrosnąć ma z 20 do 35-ciu. Nowe oddziały mają powstać w następujących punktach miasta: na Marysinie III, w Wiskitnie, przy ul. Pabianickiej przed mostem, przy ul. Nowotki 119, przy ul. Żeromskiego róg Kopernika (mieszkańcy tej dzielnicy muszą korzystać z poczty przy dworcu Kaliskim), przy ul. 11 Listopada róg Jerzego, w okolicach Czerwonego Rynku, przy ul. Piotrkowskiej róg Daszyńskiego, przy ul. Retkińskiej, w Kolonii im. Montwilla Mireckiego na Srebrzyńskiej, przy ul. Wojska Polskiego 122, na Bałuckim Rynku, wreszcie przy ul. Rudzkiej (między Tuzyńskim a Rudą). (at.)

Ot, przestroga dziś na czasie: Spekulował na słoninie więc posiedzi w Milencinie!

Kierownik sklepu PSS w Żdźarach, niejaki Leopold Wajnchold, źle pojmował istotę spółdzielczości. Sama nazwa instytucji, która go zatrudniała — „Powszechna” — świadczy o tym, że sklepy jej są powszechne i każdy ma prawo do nabycia jakiegokolwiek artykułu znajdującego się w sklepie.

Wajnchold jednak tłumaczył sobie „spółdzielczość” w inny sposób.

Działo się to jeszcze w drugiej połowie ubiegłego roku. Komisja Specjalna przystąpiła wtedy do szeroko zakrojonej akcji tępienia elementów spekulacyjnych wśród rzeźników, którzy chcieli wykorzystać chwilowy brak artykułów mięsnych dla swych celów.

Tak też było i z kierownikiem sklepu spółdzielczego w Żdźarach, Wajncholdem. Pomimo, że na swym składzie posiadał znaczne ilości słoniny i mięsa, odmawiał ich sprzedaży, przeznaczając te artykuły dla krewnych i znajomych. W czasie śledztwa Wajnchold zeznał, że nie sprzedawał mięsa każdemu dlatego, iż „odkładał je dla członków spółdzielni”.

Epilogiem sprawy było wysłanie Wajncholda do obozu pracy przymusowej w Milencinie. Sześć miesięcy — to chyba wystarczający okres czasu, by zrozumiał, na czym polegają zasady prawdziwej spółdzielczości.

Brzmi to jak paradoks: Mogą się leczyć bezpłatnie a nie korzystają z okazji!

Jak wiadomo, OKZZ wydaje skierowania na 3-tygodniowe turnusy leczniczo-wypoczynkowe, z których świat pracy może korzystać w ramach swych normalnych urlopów 2-tygodniowych. Pracownicy płacą tylko za dwa tygodnie pobytu w miejscowości uzdrowisko wej (1.120, 1.960 lub 2.800 zł., w zależności od wysokości zarobków) przebywają zaś w domu wypoczynkowym 3 tygodnie i w dodatku korzystają jeszcze z bezpłatnego leczenia, kąpeli i innych zabiegów.

Zdawałoby się, że każdy pracownik dotknięty jakąś chorobą skwapliwie skorzysta z nadarżającej się okazji podreperowania swego zdrowia i jedno czesnego wypoczynku. Praktyka wykazuje jednak, że świat pracy w ogóle nie docenia tego dobrodziejstwa, stroniąc od tych wjazdów.

Z zeszłego turnusu OKZZ w Łodzi pozostało 125 niewykorzystanych miejsc, czyli mówiąc innymi słowami 125 pracowników zaprzepaściło tak wyjątkową okazję wykurowania się.

Sytuacja nie zmienia się w dalszym ciągu na korzyść, bo na nadchodzący turnus, na 205 posiadanych miejsc, OKZZ wydało dotąd zaledwie 25 skierowań, mimo iż termin wyjazdu już niedaleko.

Są jeszcze wolne miejsca w Krynicy, Jastrzębcu-Zdroju, Dusznikach, Kurowie, Polanicy, Swieradowie itd.

Bardzo ważne jest także to, że procedura przy kierowaniu na wczasy leczniczo-wypoczynkowe została wydatnie uproszczona. Reflektanci zgłaszają się do lekarza rejonowego, lub przemyślnie, stąd kierowani są na komisję i z miejsca otrzymują wszystkie wymagane dokumenty. (s)

OGŁOSZENIE

Zakład Oczyszczania Miasta w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie 20 wózków metalowych do wywożenia puszek - śmiecinic.

Szczegółowe informacje, formularze oferty oraz wzór otrzymać można w Oddziale Gospodarczym Z. O. M-u przy ul. Łagiewnickiej 63 w godzinach urzędowych.

Oferty, odpowiadające treści formularza ofertowego w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na wykonanie 20 wózków do wywożenia puszek” należy składać do dnia 10 lutego 1949 roku do godziny 9.30 pod wyżej wskazanym adresem, gdzie również w tym samym dniu o godzinie 10-ej nastąpi otwarcie ofert.

Wadium przetargowe — zgodnie z przepisami obowiązującymi — w wysokości 2 procent od sumy oferowanej należy wpłacić do kasy Z. O. M-u przy ul. Łagiewnickiej 63, a kwit wpłaty dołączyć do oferty.

Zakład Oczyszczania Miasta zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na cenę oraz przyznanie częściowej roboty innym oferentom, jak również unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

Łódź, dnia 27 stycznia 1949 r.

Jedni kradli, drudzy kupowali

12 oskarżonych

stanęło wczoraj przed Sądem Doraźnym — Jak państwowa przedza wędrowała do prywatnych fabryk?

Wczoraj rozpoczęła się pod przewodnictwem prezesa Sądu Doraźnego — Blochowicza zapowiedziana przez nas wielka rozprawa przeciwko przestępcom z Aleksandrowa, którzy dopuścili się niebywałej afery na terenie Państwowych Zjednoczonych Zakładów Przemysłu Dzierwiarskiego. Oskarżają przewodniczącą Komisji Specjalnej — ob. Madej i prokurator Grębecki.

Już pierwszy dzień procesu dał jasnej obraz poczynania „fabrykantów” spod ciemnej gwiazdy nie mających nic wspólnego z poczynaniami lojalnej i uczciwej inicjatywy prywatnej, podporządkowującej swój interes interesowi Państwa.

Cóż bowiem ma na swoje usprawiedliwienie prywatny „fabrykant” pończoch z Aleksandrowa — Wiktor Lewandowski, który zdołał w swoje ciemne sprawki wciągnąć drogą przekupstwa kierownika fabryki nr 8 PZZPDz — Michała Cichowskiego, kierownika fabryki nr 2 — Jana Kosińskiego i magazyniera tejże fabryki — Edwarda Szychowskiego i namówić ich do wykradzenia z państwowych magazynów 480 kg przędzy?

Albo jego „konkurencja” w osobach Józefa Paczesnego i Henryka Surowieckiego, którzy wciągnęli do swych „interesów” szoferów z PZZPDz ze Stefanem Pilatowiczem na czele i drogą zło dziejstwa zdobyli około 600 kg przędzy?

Wszyscy przyznali się do winy. Tymczasem się jednak w perfidny sposób, że to właśnie ich wciągnięto do całej afery. „Zmuszano” ich do kupna kradzionej przędzy. Ci prywatni „inicjatorzy” wyjaśniają Sądowi, że kradzioną przedza bynajmniej nie dawała im

aż tak wielkich zysków, gdyż przedsiębiorstwa przynosiły im zaledwie... około 15.000 złotych miesięcznie.

— Dlaczego więc, jako fachowcy, nie pracowali w państwowych fabrykach, gdzie conajmniej tyleż by zarabiali?

Na to pytanie, zadane przez prokuratora, nie dali odpowiedzi.

Jarosław Roliński — również „prywatny inicjator”, któremu akt oskarżenia zarzuca zdobycie 900 kg skradzionej przędzy państwowej od szoferów Marciniaka i Zawadzkiego — jest epileptykiem. obrońca jego — adwokat Jarosz zgłosił wniosek o zbicie oskarżonego przez biegłych lekarzy. Sąd, przychylił się do wniosku obrońcy, sprawę Rolińskiego odroczył.

Michał Cichowski, Jan Kosiński, Emilian Olszewski, Roman Przybyłowski

— kierownicy fabryki PZZPDz. Edward Szychowski, Mieczysław Gorzęcki, Antoni Kaczmarek — magazynierzy, i szofer Stefan Pilatowicz — którzy haniebnie przeszli na zółd spekulantów, ogołcając swoje zakłady pracy z surowca, również nie mają nic na swoje usprawiedliwienie. Wszyscy przyznają się do winy. Wiedzieli, że narażają państwowy przemysł dzierwiarski na niepowetowane straty.

Wyjaśniają jednak wykrętnie, że część pieniędzy, uzyskanych za skradzioną przędę wydatkowali na zakup... narzędzi pracy dla fabryki. Ta bezcelność, walcząca o lepsze z głupotą nie zdołała — rzecz prosta — przemówić do przekonania Sądu.

Po zeznaniach oskarżonych Sąd przystąpił do przesłuchania świadków.

Nasilenie grypy wzrasta

Specjalne dyżury w poliklinikach

Liczba zachorowań na grype w Łodzi wzrosła w związku ze zmieniającą się z dnia na dzień pogodą. Tysiące mieszkańców przechodzi nieprzejmioną chorobę w łżejszej, lub cięższej formie.

Na ogół, jak stwierdzają lekarze, grypa tegorocznej towarzyszy nieznaczna gorączka, stany kataralne itp. objawy.

Z drugiej strony do wypadków cięższych, gdzie chorzy ze względu na wysoką temperaturę nie mogą wyjść na miasto, wzywani są bez przerwy lekarze. Daje się przy tym odczuć dotkliwy brak samochodów, tym bardziej, że do wizyt domowych nie można kierować karetek pogotowia ratunkowego.

Chcąc załatwić wszystkie zgłoszone wizyty domowe, wydział lecznictwa zmuszony był uciec się do pomocy taksówek. Jest to b. kosztowna impreza. Jedna z taksówek kosztowała wczoraj Ubezpieczalnie 4 tys. złotych.

Aby lecznictwo mogło w czasie obecnej epidemii grypy udzielić pomocy jak największej ilości chorych, wydział lecznictwa postanowił, począwszy od najbliższej niedzieli, ustanowić stałe specjalne dyżury lekarzy w poliklinikach dwu obwodów od godziny 10 rano do godz. 13-ej. W tych godzinach, pomimo niedzieli czy święta, chorzy mogą zgłaszać się po porady do lecznic przy ul. Łagiewnickiej i przy ul. Leczniczej. (c)

Krótko i węzłowato

Towar z wystawy

Niektórzy kupcy, a często i rzemieślnicy prowadzący przedsiębiorstwa handlowe, stosują metody, które nabrały najsłabszego nawet klienta wyprzedzić z równowagą.

Chodzisz sobie ulicą i przyglądasz się wystawom. Owszem, bardzo bogate (choć z przyzwyczajenia niechlujne), nęcące oko przecho- dnia ładnym towarem i niekiedy nawet przy- stępną ceną. Zachęcony towarem wystaw- nym i ceną, dajesz się złapać na przynętę i wchodzisz do sklepu. I co się okazuje? Jabłka, które w oknie prezentowały się wspa- niale, w sklepie jakgdyby skurczyły się i są gorsze. Żebyś nie wiem jak prosił kupca o sprzedanie tych, które po tej samej cenie wystawił na pokaz, nie zgodzi się na to w za- den sposób. „To jest dekoracja” — mówi „uprzejmie” kupiec...

Albo masło. Cena wystawowa — rozumie się — oficjalna: 640 zł. Spróbuj tylko kupić je w tej cenie... Wykluczone! Sklepikarz żąda za nie 750 zł.

Nie lepiej przedstawia się sprawa z rze- mieślnikami. W wystawach sklepów szew- skich często można zobaczyć piękne półbut- ki, albo pantofle damskie, na których za- miast ceny wisi karteczka z napisem „model”. Nazewnątr, dla władzy podatkowej szepto tylko szyć buty, w rzeczywistości jednak możesz te cacka nabyć w sklepie tylko, że po odpowiednio słonej cenie.

Takie dzielenie towaru na część „reprezen- tacyjną” wystawowa i towar, znajdujący się na półce i tak samo jak tamten przeznaczony do sprzedaży tylko że po droższej cenie — jest niedopuszczalne i z gruntu niemora- lne.

W Warszawie na tle tej „podwójnej bu- chalterii” kupieckiej doszło do ciekawego procesu. Właściciel sklepu nie chciał sprze- dać szalu tureckiego, wystawionego w ok- nie z ujawnioną ceną. Klientka uparła się. Wezwano milicjanta i spisano protokół. Kupiec wyjaśnił, że szal był tylko dekoracją, a cena fikcyjna, ponieważ towar nie był prze- znaczony do sprzedaży. Proces odbył się aż w kilku instancjach. Sąd Najwyższy, o który się w końcu sprawa oparła, orzekł, że nie mo- żna inaczej traktować towaru z wystawy i to- waru ze sklepu. To, że jest eksponatem nie powoduje, że przestaje być... towarem...

O! panowie kupcy! Przydało by się trochę więcej solidności w stosunku do klientów, o których napisy w waszych sklepach gło- sza, że są „waszymi panami”... S. T. G.

Kombinacje p. p. piekarzy

Nie wypiekają chleba z ciemniejszej mąki, bo jaśniejsza im się lepiej kalkuluje

Chleb z mąki 82-procentowej jest nie tylko tańszy od chleba z mąki 65-procentowej, ale i zdrowszy, toteż cie- szy się dużym powodzeniem. Tymcza- sem zdarza się, iż w poszczególnych pie- karniach i sklepach trudno go dostać, gdyż piekarze i kupcy posiadają jed- nie droższy i jaśniejszy.

Dlaczego tak się dzieje? W grę wcho- dzą tu, jak zwykle w tego rodzaju wy- padkach, zachłanne apetyty poszcze- gólnych piekarzy. Zarobki przy wy- pieku i sprzedaży chleba z mąki jaśnie- szej są większe, toteż piekarzom kal- kuluje się zużywać jak najwięcej mąki 65-procentowej.

Robią zaś to w ten sposób, że przy

zamawianiu mąki podają duże ilości 82-procentówki, lecz gdy przychodzi do odbioru żądają minimalne ilości tej mąki, domagając się natomiast więcej niż zamówili mąki 65-procentowej.

Oczywiście traci na tym klientela, pozbawiona możliwości nabywania chle- ba tańszego. Traci także planowa gos- podarka, gdyż na składach gromadzą się duże ilości ciemniejszej mąki, na którą nie ma dostatecznej ilości na- bywców.

W związku z tym Wydział Przemys-łu i Handlu polecił dystrybutorom mąki — PCH i „Społem” — aby wyda- wali ten artykuł ściśle według zamó- wień. (s)

Odbudowa woj. łódzkiego

Wydział Odbudowy Urzędu Woje- wódzkiego w Łodzi przeprowadził bi- lans odbudowy miast i wsi w woj. łódz- kim w 1948 r. W miastach odbudowano łącznie 122 obiekty. Budownictwo w dziale służby zdrowia objęło szpitale w Łowiczu, Piotrkowie, Sieradzu i Ra- domsku. Na ten cel wydatkowano sumę 231.568 tys. zł.

Budowa ośrodka zdrowia w Nowym Mieście, pow. Rawsko-Mazowieckiego, kosztowała 17.500 tys. zł. Poza tym wy- datkowano znaczne sumy na budownic- two mieszkaniowe dla robotników i pra- cowników instytucji państwowych, prze- ważnie z rejonów Kutnowskiego, Wie- luńskiego, Opoczyńskiego i Brzeziń- skiego.

Instalacje gazowe dla dzielnic robotniczych

Gazownia miejska w Łodzi zamówiła 4 tys. liczników gazowych, które będą przydzielone bezpłatnie robotnikom. Domy robotnicze, przyłączone do sieci rurociągów pokryją jedynie niewielką opłatę za montaż liczników w poszcze- gólnych mieszkaniach. W dzielnicy ro-

botniczej Stoki wszelkie koszty związa- ne z instalacją gazomierzy pokryje Za- rząd Miejski.

Na wiosnę br. Gazownia Łódzka za- opatrzy w rurociągi gazowe 14 ulic w dzielnicach robotniczych oraz doprowa- dzi do stanu użyteczności nieczynne ta- mienne uliczne

Nasze fauly

WŁADEK Z UL. DASZYŃSKIEGO: Drogi Panie! Z tego co Pan pisze, sądzimy iż pomi- mo pozornych zadrażnień, jakie obecnie wkradły się do Waszego spokojnego życia, kocha Pan swoją matkę i boleje nad tym, że mimo woli stał się Pan powodem Jej łez. Niewątpliwie dziewczyna, którą Pan kocha, może być najwartościowszym i najbardziej kochającym Pana człowiekiem, niemniej nie wolno Jej szantażować Pana swoją rozpaczą. Powinien Pan, jako jedyny, wśród dwóch dro- gich sobie kobiet mężczyzna zdobyć się na rozumne i serdeczne między nimi pośredni- ctwo, starając się przy tym nie urazić w naj- mniejszym nawet stopniu ich ambicji. Uko- chana Pana jest młodą dziewczyną i ona po- winna zrobić pierwszy krok w stronę Pana matki. Nie wyobrażamy sobie, aby matka będąc przekonaną o wartości i miłości owej panienki do Pana — odmówiła jej swego serca. Jeżeli pomimo wszelkich prób, matka Pana nadal żądać będzie od Pana zerwania z Jego obecną sympatią, powinien Pan po- mówić z matką poważnie i żądać, aby ot- warcie podała Panu przyczyny swego postę- powania. Bywa bowiem i tak, że miłość, zwłaszcza tzw. pierwsza miłość, jest ślepa i w blyszczącej blaszce widzi czasem naj- szersze złoto.

MATKA Z PROŚBĄ Z WIDZEWA: Droga Panie! Rozumiemy doskonale Pani niepokój i chęć towarzyszenia choremu dziecku w szpi- tału. Jednakże musi Pani zrozumieć, że to jest zarówno niemożliwe, jak i nie wskazane właśnie dla zdrowia Jej dziecka. Na pewno każda z matek chciałaby pielęgnować sama swoje maleństwo w chorobie, a nie orien- tując się w rozmaitych objawach dolegliwości dzieci przeszkadzałyby w normalnym funk- cjonowaniu obsługi szpitalnej i lekarzy. Każ- da uważałaby, że Jej dziecko powinno być przede wszystkim pod opieką (co jest zresztą zupełnie neutralne) i tym samym zajmowała by dużo czasu personelowi. Musi Pani to zrozumieć i na ten krótki okres choroby syn- ka rozstać się z nim. Jesteśmy przekonani, że za kilka dn. przywiezie go Pani do domu zdrowego, a wówczas nikt już was nie roz- łączy. Proszę być zupełnie spokojną, gdyż znajdzie on w szpitalu dobrą i troskliwą opiekę, a przede wszystkim powróci do zdra- wia. Serdecznie Panią pozdrawiamy i życzy- my jak najszybszego wyzdrowienia Jej uko- chanego dziecka.

ZABAWSKI BOLESŁAW ZE SZCZYRNA: Proszę wpłacić na konto PKO VII 1331 Łódź Delegatura Łódzka RSW „Prasa” Korbortaż 120 zł, jako miesięczną opłatę za gazety z podaniem na odcinku PKO dokładnego pań- skiego adresu Album Wicka i Wacka ko- sztuje 100 zł. (bez opłaty za przesyłkę). Za album może Pan również wpłacić na to samo konto (120 zł łącznie z przesyłką).

J. K. Z PABIANIC: Kobieta będąca w cią- ży może zacząć pracować tylko w wypadku, jeśli do rozwiązania jest więcej niż 4 tygod- nie 2 tygodnie. Jeśli pracownik rozpoczął pracę w lutym nie może on żądać urlopu w tym samym miesiącu.

STAŁY CZYTELNIK: Uwagi Pana na te- mat zbędnego wypalania światła elektryczne- go w lokalach biurowych, oraz na wysta- wach niektórych sklepów podczas nocy, są zupełnie słuszne. Na temat ten pisaliśmy już w jednym z ostatnich numerów „Expressu”.

OGŁOSZENIA

DO WSZYSTKICH GAZET

PRZYJMUJE

Biuro Ogłoszeń

„PRASA”

Łódź, Piotrkowska Nr 55

— Tel. 111-50 —

CENNIK OGŁOSZEN

w dzienniku „Express Ilustrowany”

Za jednostkę obliczeniową dla ogłoszeń wymiarowych przyjęto 1 mm przez szerokość 1 łamu (spalony). W tekście 4 łamy po 68 mm, a za tekstem — 8 łamów po 34 mm.

Ogłoszenia drobne liczy się za słowo.

Wielkość ogłoszeń za tekstem w tekście nekrologi za tekstem

od 1 do 100 mm	150	450	120	drobne
„ 101 „ 200 „	180	540	150	75 zł.
„ 201 „ 300 „	230	690	200	najmniej
powyżej 300 „	300	900	270	10 słów

Ogłoszenia tabelaryczne, bilanse i kom- binowane o 100 proc. drożej.

Ogłoszenia w numerach niedzielnych, świątecznych o 50 proc. drożej.

Ogłoszenia w numerach specjalnych i o- kolicznościowych o 100 proc. drożej.

Od cen powyższych żadnych rabatów nie udziela się.

Ogłoszenia drukuje się w miarę wol- nego miejsca i za terminowy druk ogło- szeń nie ponosi się odpowiedzialności.

Czwórka Polaków dziś walczy w Finlandii

W dniu dzisiejszym nasi pięściarze po raz drugi wystąpią na terenie Finlandii. Walczyć będą w mieście Jurkskula, ale nie w komplecie. Tylko czterech zawodników polskich, a mianowicie: GRZYWOCZ, RODAK, JASKÓŁA i rezerwowi KAZMIERZAK ukazą się w ringu. Zainteresowanie występami polskich pięściarzy jest bardzo duże.

Uczniowie między sobą Ciekawy mecz pływacki

Sport pływacki cieszy się wielką popularnością wśród młodzieży szkolnej. Świadczy o tym nie tylko duża ilość młodych ludzi na zawodach, lecz i skład reprezentacji Łodzi, który całkowicie oparty jest o zawodników uczniów szkół średnich.

Ci wszyscy chłopcy, którzy walczą ambitnie, broniąc barw naszego miasta, spotkali się w niedzielę dn. 6 bm. o godz. 17 na pływalni YMCA, tym razem w walce ze sobą. Odbył się bowiem mecz pomiędzy szkolnymi zespołami gimn. im. Żeromskiego a P.S.T.P.

Ze zawody te będą również ciekawe, jak mecz międzyklubowy świadczy obecność w obu drużynach zawodników, którzy są rekordzistami okręgu łódzkiego.

Gimn. im. Żeromskiego: SIEKIERKA, TERAK, SOBCZAK, PŁAWIK, ŚWIĘTOCHŁOWSKI.

P.S.T.P.: BÓNIECKI, WOJCIECHOWSKI, DOBROWOLSKI, KROGULEC i inni.

Widownia będzie na niedzielnych zawodach świadkiem licznych nadzwyczaj ciekawych pojedynków najlepszych łódzkich crawlków.

Dziedzic i Kwapien mistrzami akademickimi świata

Trzy pierwsze miejsca zajęli polscy narciarze na mistrzostwach akademickich świata, w kombinacji norweskiej. Tytuł akademickiego mistrza świata i drugi złoty medal dla Polski zdobył DZIEDZIC uzyskując 427,39 pkt., II-gi KWAPIEN 411 pkt., III KARCZMARCZYK 388,75 pkt.

W konkurencji skoków do kombinacji norweskiej polscy narciarze odnieśli wielki triumf, zajmując cztery pierwsze miejsca. Pierwszy Karczmarczyk nota 194,5, drugi Dziedzic 189,6 trzeci Samek Gasiennica 173,6 czwarty Kwapien 171,8. Najdłuższe skoki miał Karczmarczyk dwukrotnie 38 metrów i Dziedzic 37 i 38 metrów.

W biegu na 18 km. Kwapien był pierwszy w czasie 1.19.22, zdobywając tytuł mistrza akademickiego świata i złoty medal dla Polski. Dziedzic zajął trzecie miejsce, mając czas 1.19.46. Karczmarczyk był na jedenastym miejscu.

Szachiści obradują

Zarząd Łódzkiego Okręgowego Związku Szachowego, zawiadamia, że w dniu 5 lutego o godz. 17.30 w lokalu YMCA Łódź, ul. Moniuszki 44 odbędzie się domowe walne zebranie.

Kluby winny wydelegować dwóch przedstawicieli. Jednocześnie ŁOZSz prosi wszystkie kluby i sekcje, które dotychczas nie są zarejestrowane w Ł. O. Z. Sz. o wysłanie swych przedstawicieli na walne zebranie.

Przed wszystkim szkolenie

W Łodzi powstanie przedszkole piłkarskie. — Mecz Łódź-Bratysława 3 maja. — ŁOZPN chce ubezpieczyć zawodników

Na pierwszym posiedzeniu zarządu ŁOZPN odbył się udziałem dyr. WUFK A. Nonasa nastąpiło przekazanie agenta skarbnika, sekretarza i kapitana sportowego i omówiono szereg bardzo istotnych spraw dla piłkarstwa Łodzi.

Przed wszystkim mecz z Bratysławą, rozgrywany rokrocznie o puchar przechodni prezydenta m. Łodzi E. Stawińskiego. Słowa zaproponował termin 3-go maja, który jest do przyjęcia, jednak proszą o drugiego przeciwnika — taka jest bowiem umowa, że drużyna przyjeżdżna ma zagwarantowane dwa mecze. Zapewne drugi mecz rozegrają Słowacy w Krakowie, względnie na Śląsku w dniu 29 kwietnia. Przed spotkaniem Łódź — Bratysława nastąpi przerwa w rozgrywkach ligowych i lukę tę ŁOZPN zamierza wykorzystać na zorganizowanie obozu kondycyjno-treningowego w Spale dla reprezentacyjnej kadry piłkarskiej Łodzi.

Bardzo poważnie zastanawiano się nad ubezpieczeniem zawodników od nieszczęśliwych wypadków, zwłaszcza, iż istnieje taka możliwość przy niewielkim stosunkowo wydatku. Koszt ubezpieczenia zawod-

nika wyniesie około 420 zł rocznie, a za tę niewielką opłatą rodzina, w razie śmierci zawodnika, otrzyma odszkodowanie w wysokości 100 tys. zł., a przy trwałym kalectwie 200 tys. zł. ŁOZPN jest gotów skorzystać z tego, lecz sprawę ubezpieczenia zawodników musi przed tym uzgodnić z Okręgową Komisją Związków Zawodowych.

Dalej opracowano wytyczne do programu szkoleniowego na rok bieżący, uwzględniając obozy, kursy i zaprawę zimową. Powołano komisję szkoleniową, w skład której weszli: Z. Kaźmierczak, Z. Kobyliński, Grabowski, K. Kaźmierczak i M. Przeradzki. Postanowiono zaangażować dodatkowo dwóch dalszych trenerów, przy czym na trenerów związkowych wysunięto kandydatury Z. Otto i W. Króla.

Program wyszkoleniowy przewiduje również wychowanie obywatelskie i pracę oświatową. Swego rodzaju nowością będzie powołanie do życia tak zwanego przedszkole piłkarskiego, które rekrutować się będzie z młodzieży w wieku od 11 do 14 lat. Kurs przedszkola piłkarskiego trwać

będzie trzy lata, po czym uczestnik zaważszeniu do zwrotu specjalną uwagę na reprezentacyjny zespół juniorów, który musi być dobrze przygotowany do rozgrywek o mistrzostwo Polski.

Zakres wychowania obywatelskiego, pracę oświatową, wreszcie sprawy społeczno-polityczne postanowiono powierzyć przedstawieliowi ZAMP, którego dokooptuje się do zarządu ŁOZPN. Na zaprawę zimową wyznaczono imiennie zespoły reprezentacyjnych piłkarzy i juniorów. Oddzielna grupa będą stanowili zawodnicy tych klubów, które nie przeprowadzają zapraw w własnym zakresie. Zaprawa kadry reprezentacyjnej odbywać się będzie w poniedziałki i czwartki w godz. 18—19 w sali Zrywu przy ul. Pogonowskiego 82, do której zaliczono następujących zawodników.

EKS—Szczerzyński, Włodarczyk, Łuś II, Pietrzak, Sołtykowski, Hogendorf, Baran, Janeczek, Patkolo, Łącz.

Widzew — Kopaniewski, Konarski i Wiernik II.

ZJK Łódź — Miller, Koczewski i Deska.

Zjednoczenie — Urban, Sikorski.

Boruta — Rajtar, Milczarek, Matynia.

Włóknarz Zgierz — Mikołajczyk.

PTC — Miller.

ZJK Kozłowski — Szaliński, Gadulski.

TUR Łódź — Kraszewski.

Filmowiec — Nowikow.

Tomaszowianka — Komar, Wątrubski II, Wędrak II, Parada.

Concordia Piotrków — Jędrzejczyk, Piłka, Adriańczyk, Kapczyński.

Lechia Tom. — Gruner.

We wtorki i czwartki od godz. 17—18 trenują juniorzy, którzy przeszli w 1948 r. obóz PZPN w Świdnicy oraz juniorzy dwóch turnusów w Spale.

W środy od 17—19 zawodnicy klubów przynależnych do Kl. A, B, C. Kierownicy sekcji piłkarskich tych klubów wyznaczają po 5 wyróżniających się piłkarzy.

Wyścig Praga-Warszawa

Zmieniona trasa prowadzi przez Łódź

Na konferencji w Pradze organizatorzy wyścigu kolarskiego PRAGA — WARSZAWA ostatecznie ustalili trasę tegoroczną. Jeśli chodzi o teren CZECHOSŁOWACJI, po którym przebiegać będzie wyścig, trasa będzie niemal ta sama co w roku ubiegłym, natomiast duże zmiany przeprowadzono na trasie wiodącej przez ziemie polskie. Wyścig pobiegnie bardziej krętą drogą, odwiedzi większe miasta i chociaż ilość etapów jest ta sama, w sumie długość trasy wyścigu będzie znacznie większa.

Z PRAGI wyścig wyruszy 1 maja i trasa poprowadzi do PARDUBIC — długość 143 km. To będzie pierwszy etap.

II etap PARDUBICE — BRNO—138 km.

III etap BRNO—GOTWALDOWO (Zlin) 137 km.

IV etap GOTWALDOWO — MORAWSKA OSTRAWA 120 km. Tutaj nastąpiła zmiana, gdyż poprzednio wyścig prowadził do Ziliny, a w następnym etapie przez Cieszyn, Morawską Ostrawę i Racibórz do Katowic. Po przebyciu czterech etapów kolarze będą mieli jeden dzień odpoczynku w Morawskiej Ostrawie.

V etap 6 maja OSTRAWA, Cieszyn, Bielsko Biala, Kety, Oświęcim, Tychy, Mikołajów, KATOWICE 147 km.

VI etap KATOWICE, Bytom, Strzelec, Opole, Brzeg, Olawa, WROCLAW — 179 km.

VII etap 8 maja WROCLAW, Oleśnica, Syców, Kępno, Wieruszów, Lututów, Złoczew, Sieradz, Zduńska Wola, Łask, Pabianice ŁÓDŹ — najdłuższy ze wszystkich etapów — 212 km.

VIII etap 9 maja ŁÓDŹ, Piotrków, Tomaszów, Rawa Maz., Mszczonów, WARSZAWA — 185 km.

Łączna długość tarys 1261 kilometrów. Impreza nosi nazwę „MIEDZYNARODOWY WYŚCIG KOLARSKI PRAGA — WARSZAWA”. Na konferencji przyjęto regulamin opracowany przez PZKol. tylko z drobnymi poprawkami. W wyścigu każde państwo może wystawić maksymalnie trzy drużyny po sześciu zawodników. Kolarze indywidualnie nie będą startowali. Na mecie będzie liczony czas trzech pierwszych z każdej drużyny. Kolarz, który nie skończy etapu będzie wyeliminowany z wyścigu. (W roku zeszłym w wyścigu W-P-W tolerowano dalszy start zawodnika, który nie kończył etapu). W ramach jednej drużyny dozwolona będzie wszelka pomoc.

Organizatorzy zobowiązali się nie tolerować uchybień regulaminu. Za wykroczenie regulaminowe czeka kolarza 30 minut karnych, a za korzystanie z naczynia szklanego — bezwzględna dyskwalifikacja. Sędzią głównym wyścigu będzie Czech. Komisja sędziowska będzie się składała z trzech Polaków i trzech Czechosłowaków. Zgłoszenia imienne zawodników winny być nadesłane do dn. 5 kwietnia rb.

Niepokonana Świetlica

bię wszystkich w ping-pongu

W świetlicy przy zakładach im. Strzelcyka zawiązała się sekcja ping-pongową, która ma za zadanie krzewienie tej pięknej gry wśród najszerzych mas. Przeprowadzono 10-kalne rozgrywki i wyłoniono dwie grupy: A — bardziej zaawansowanych i B — słabszych zawodników. Grupa A, która reprezentuje świetlicę i rozgrywa spotkania towarzyskie z innymi świetlicami, dotychczas nie doznała porażki.

Ostatnim sukcesem tej drużyny jest rozgromienie świetlicy Centralnej Związku Zagrodowego Przemysłu Dzwoniarskiego. Zwycięska drużyna grała w składzie: Zasina, Śelbiński, Pierzchański. Mecz zakończył się wynikiem 6:3. Najlepszym zawodnikiem okazał się Nowicki, który zdobył dla drużyny dzwoniarskiej 3 pkt.

— W teatrze jest człowiek, który albo ci pomoże, albo ci wykończy. Nie lubi bab. Zdolny, nerwowy, choleryk. Woźnicki.

— Ten słynny? — Janka ośupiła.

— Tak, ten słynny.

— Znam go — Klara zamilkła na moment. — Gdyby nie to, że nie znosi protekcji, poszłabym tam z tobą. Praca z nim jest bardzo ciężka. To despota. Nikt z nim długo nie wytrzyma. Myślę, że może lepiej byłoby, byś poprzestała na „Parisienne”.

— W teatrze musisz zaczynać od nowa. Od abecadła. To będzie trudne i za bierze ci wiele czasu. Bądźmy sobie w Wyszogradzkiej masz stanowisko z pewnością. Napomykała mi kiedyś, że może cię wyśle do Paryża na jesień.

— Do Paryża... — powtórzyła wolno Janka.

— Właśnie. Kariera łatwutka i szybka. No? A w teatrze? Albo nic, albo po długim czasie

Milczały. Janka podniosła się w jakimś momencie, stanęła przy oknie.

— A jednak pójdę do tego twojego Woźnickiego. Niech mnie wyrzuci, wyśmieje. Niech nawet skrzyrzy. Ale muszę pójść, muszę spróbować. To siedzi we mnie, to naiwne pragnienie, by wejść w teatr. Marzę o tym wiele lat. Od pierwszej sztuki, jaką widziałam. Wiem, że nic nie umiem, ale mimo to spróbuję.

— Idź wobec tego. Nie należy zostawiać na dzień duszy niewyżytych pragnień. To utrudnia życie.

Grzecos. Klara nabrała wieloznacznych błosk. Nie było już w nim zwykłej pewności siebie. Czyżby i ona miała na dzień duszy takie niespełnione pragnienia?

Janka raptorem zebrała się w sobie, jakby szykowała się do skoku.

— Ja tam pójdę jeszcze dziś, przed jutrzejszą konferencją. Im przedel to się rozegra, tym lepiej.

Poprawiła włosy, przypudrowała twarz. Włożyła skromny, ale doskonale uszyty kostium od „Parisienne”.

— Nie życzę ci powodzenia, bo to peszy — rzekła za nią Klara. — Obyś tylko umiała rozmawiać z Woźnickim.

Nim się dostała do Woźnickiego, przeszła najrozmaitsze tarapaty. Najpierw woźny ją zburczał, że się pęta za kulisami, potem jakiś robotnik, których masę uwiłajało się na rozmontowanej scenie umazał jej kostium białą farbą, która na szczęście okazała się zwykłym wapnem.

Wszyscy się śpieszyli, nikt nie miał czasu, aż wreszcie jakiś starszy człowiek, aż wreszcie jakiś starszy człowiek w okularach na olbrzymim bulwiastym nosie poradził jej, by poszukała Woźnickiego w pracowni, w drugim budynku. Wejście od podwórza.

Nim doszła do pracowni Woźnickiego, już usłyszała głos, który był na pewno jego głosem. Beształ jakiegoś malarza za źle wykonane rysunki.

— Ty mówisz, że to jest zachód słońca w polu? Wiesz co tym można zrobić? — Janka przystanęła zaskoczona.

Słownik Woźnickiego był bardzo niewybredny. To, co poradził malarzowi, by zrobił z rysunkiem, było wulgarnie.

— Do końca życia będziesz się uczył id,oto i małowca nie będziesz umiał! — grzmiał zza otwartych drzwi niewidzialny Woźnicki.

Janka zaważała się na schodach. Może przysięgnie kiedy indziej, gdy będzie w

lepszym humorze? Z nagłą determinacją pchnęła drzwi. Znalazła się w dużym pokoju, pachnącym klejem i farbami. Na wprost niej, tuż przed nieszczęsnym malunkiem zachodzącego słońca stał w brudnym kitlu niski, krępy mężczyzna o zwichrzonej, gęstej czuprynie i nachmurzonej twarzy.

Przed nim stał nieszczęsny delikwent młody, szczupły chłopak.

— Czego tam? — zwrócił się gniewnie ku drzwiom Woźnicki. — Cemu się pani tu płacze?

Janka nabrała oddechu. Niech nie myśli, że ją nastraszy.

— Ja do pana — rzekła tak pewnie, że aż się sama zadziwiła.

— Po co?

— Chcę się od pana nauczyć malować dla teatru.

Popatrzył na nią zwięzonymi oczami.

— Niewiele. Niech się panusia nauczy lepiej malować porcelanowe talerzyki.

— Nie pociąga mnie to.

— Mnie to nikt nie potrzebuje. A tym bardziej modną paniusią. Wiem, że pan ma dużo pracy i potrzeba mu pomocników.

— Ale nie niemowląt.

— Umie coś nie coś.

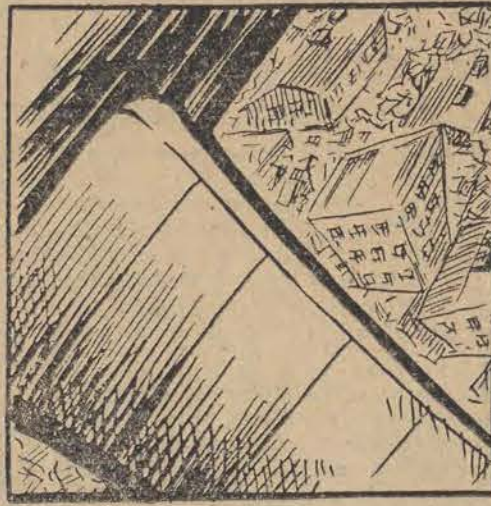
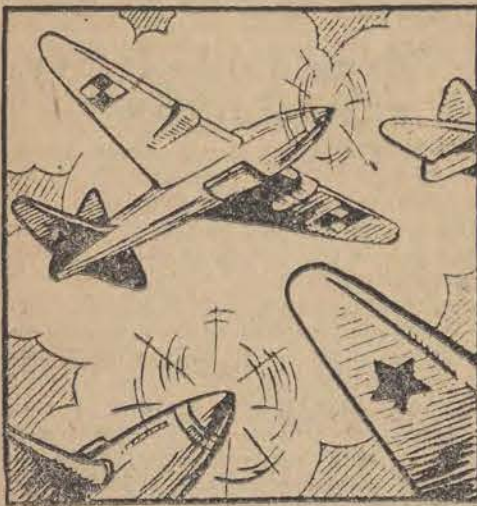
— Naprzykład co?

— Malowałam dla was kostiumy do „Lady Macbeth”

MIĘDZY ŻYCIEM A ŚMIERCIA

Przygody dwóch bohater-
skich lotników polskich

(143)

Niestety, stolicy nie można było pomóc doraznie. Armia Radziecka i Wojsko Polskie musiało czekać na zaopatrzenie i amunicję, którą wyczerpano w znacznych ilościach podczas całej ofensywy. Tymczasem dowódcy powstania bez porozumienia się ze sztabami obu armii rozpętały burzę, która zamieniła się w tragedię.

Mimo trudności w zaopatrzeniu, co chwilę wylatywały z pobliskich lotnisk samoloty radzieckie i polskie i krążyły nad Warszawą zrzucały powstańcom broń i amunicję. Między innymi i nasi przyjaciele otrzymali pewnego dnia po dobowy rozkaz. — Kurs Warszawa! Jak trzy srebrne strzały pomknęły w przestrzeń samoloty i zniknęły na horyzoncie.

Po chwili byli już nad stolicą. Lecąc bardzo nisko spostrzegli nagle trzy pancerne „Tygrysy”, które wyciągając swe długie lufy w kierunku jakiegoś budynku rozpoczęły ogień. Tam bronili się powstańcy. Krzycki zatoczył koło i przez chwilę badał teren. W czarnych otworach okien zrujnowanego domu widać było kilka postaci przy cekaemie.

Powstańcy strzelali bez przerwy, ale stalowe potwory podchodziły coraz bliżej. Krzycki skinął skrzydłami na Mroczka i Drzazgę pokazując na rozgrywaną się pod nimi scenę. Wszyscy trzej po kolei spikowali w dół jak sępy na karki niemieckich czołgów. Pancerne pudła okryły się tumanem dymu z rozrywających się bomb.

Wesoła parada!...

Onufry Wątróbka, z zawodu mistrz cechu rzemieślniczego, udał się z synkiem do lekarza.
— Niech go pan doktor z łaski swej opuka — powiada. — Chłopak mi jakoś niewyraźnie w ślepiach wygląda. — Taki jakiś grypowaty, czy co. — I chudnie, jakby z przeproszeniem nie miał nic do żarcia...
Doktor zbadał malca, wypisał lekarstwo i powiada:
— Daj mu pan to lekarstwo i waż pan syna na dwa razy w tygodniu...
— Czy z kośćmi?..

Ogłoszenie w jednym z pism prowincjonalnych:
„Znana położna, Krystyna Szyrio, ul. Kromalna 67, obniżyła ceny. Za dwojaczki i trójczajki licze jak za jedno dziecko”.

Matka zabrała sześciolatniego synka na koncert znakomitego pianisty. Malce był po raz pierwszy na koncercie.
— Wiesz, mamusiu — powiada malce, wskaźując palcem na muzyka — ten pan musi być bardzo błędny...
— Dlaczego tak sądził? — pyta zdziwiona matka.
— Bo on nie ma radia i musi sam grać..

Ormiańska zagadka.
— Co to jest?.. Zaczyna się na „u” i chodzi tam i z powrotem?..
— Nie wiem..
— Ośmy numer tramwaju...

OGŁOSZENIE
Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Gospodarczy — ogłasza publiczny ustny przetarg (licytację) na sprzedaż:
1 konia z uprzężą (cena wywoławcza zł. 40.000.—)
1 furgonu (cena wywoławcza zł. 20.000.—)
Przetarg (licytacja) odbędzie się w dniu 8 lutego 1949 roku o godzinie 10-ej na terenie szpitala „Betlejem” przy ul. Curie-Skłodowskiej 15-17, gdzie również w godzinach od 9 do 13 obejrzeć można przeznaczony na sprzedaż konia i furgon.
Wadium kaucyjne w wysokości 5 proc. ceny wywoławczej przyjmować będzie pracownik na miejscu w dniu sprzedaży w godzinach od 9 do 10-ej.
Odczytanie warunków przetargu nastąpi przed rozpoczęciem przetargu.
Łódź, dn. 3 lutego 1949 roku.
ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI.

OGŁOSZENIA DROBNE

Zaofiarowanie pracy
POSZUKIWANA gos. posia do dwóch osób. Nawrot 4 m. 6 godz. 16 — 19. 343k
ZAGUBIONO
ZAGUBIONO karte rejestracyjną RKU Skrzypczyński Edward Zgierz Łęczycka 58. 4g
ZGUBIONO książkę podatkową zwrot wynagrodzeń Stańczyk Piotrowska 6. 6g
ZAGUBIONO karte rejestracyjną RKU — Skierniewice Kaczorowski Stanisław Gutkowiec pow. Rawa Mazowiecka. 71g

LOKALE
ZAMIEBIE mieszka nie 3 pokoje kuchnia z wygodami. Gliwice na podobne Łódź lub okolica wygodny dojazd of. kierowca Zamiana Prasa Piotrkowska 55. 308k
POKOJU sublokatorskiego poszukuje samotny na kierowniczym stanowisku od zaraz możliwie w okolicy Pl. Wolności of. sub. Stano wisko „Prasa” Piotrkowska 55. 00753g

ROZNE
LEGITYMACYJNE zdjęcia na poczekaniu. — amatorskie szybko, solidnie Stalina 6.

Ważą się losy mistrza Z TUR i YMCA gra w Łodzi ZKK (Poznań)

Zbliża się punkt kulminacyjny rozgrywek koszykówki ligowej. Będzie nim wiza w Łodzi drużyny ZKK Poznań, która w najbliższą sobotę i niedzielę dać musi rewanż łódzkiemu zespołowi TUR-u i YMCA.
Kolejarze poznańscy prowadzą w tabeli i mają tylko jeden punkt stracony, gdy tymczasem YMCA ma dwie porażki. O ile ZKK wygra w Łodzi z TUR-em i YMCA, ma zapewniony tytuł mistrza Polski, w wypadku przegranej z YMCA, o tytuł mistrza zadecyduje trzeci dodatkowy mecz tych drużyn. Jeśli TUR dokazał sztuki nielada i wygrał również z kolejarzami, YMCA po raz drugi zdobędzie mistrzostwo Polski.

Te okoliczności wskazują, że cała uwaga miłośników piłki ręcznej zwrócona została na Łódź, tutaj bowiem może za paść ostateczna decyzja. Należy zaznaczyć, że pierwszy mecz w Poznaniu YMCA przegrała z ZKK różnicą tylko trzech punktów 48:51.

Poza tym odbędzie się w niedzielę jeszcze dwa inne spotkania, lecz o dużo mniejszym ciężarze gatunkowym. W Warszawie AZS spotka się z poznańską Wartą, a w Krakowie Wisła najprawdopodobniej zrewanżuje się swemu lokalnemu rywalowi AZS-owi za porażkę, której doznała w pierwszym spotkaniu.

Informuje — Uczy — Bawi — Cieszy
PRASA RADZIECKA
R. S. W. »PRASA« Piotrkowska 70 — Kolportaż
Piotrkowska 98 — Księgarnia
przyjmuje PRENUMERATĘ na ok. 200 tytułów pism radzieckich z różnych dziedzin. 336k

OGŁOSZENIE
UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA W ŁODZI podaje do wiadomości, że od 1 stycznia 1949 roku składki ubezpieczeniowe ustalone zostały w następującej wysokości:

Rodzaj ubezpieczenia	Za pracowników umysłowych i robotników zatrudnionych:		
	w instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach państwowych lub pod zarządem państwowym	w zakładach pracy prywatnych lub w użytkownictwie prywatnym	w pozostałych zakładach pracy
chorobowe	5 %	7 %	5,5 %
wypadkowe	1 %	1 %	1 %
emerytalne	4 %	7 %	5,5 %
rodzinne	12 %	12 %	12 %
na wypadek braku pracy	nie pobiera się	2 %	1,5 %

Pracodawcy, deklarujący za miesiąc styczeń 1949 r. składki ubezpieczeniowe, winni obliczyć je według powyższych zasad.
Jednocześnie Ubezpieczalnia przypomina, że należy dokładnie wypełniać wszystkie rubryki deklaracji jak i list wypłat zasiłków rodzinnych, a w szczególności:
1) na liście wypłat zasiłków rodzinnych (w prawym rogu u góry) rubrykę „Ogólna liczba pracowników zatrudnionych w zakładzie pracy”,
2) na deklaracji składek rubrykę „zasiłki rodzinne” liczbę żon i liczbę dzieci.
Deklaracje i listy wypłat zasiłków rodzinnych bez dokładnego wypełnienia nie będą przyjmowane.
342-k

OGŁOSZENIE
Miejskie Zakłady Komunikacyjne w Łodzi poszukują:
inżyniera lub technika budowlanego z uprawnieniami,
inżyniera lądowego oraz technika drogowego.
Zgłoszenia przyjmują Miejskie Zakłady Komunikacyjne — Wydział Personalny — Łódź, ul. Tramwajowa 6.
Łódź, dn. 3 lutego 1949 roku.
Miejskie Zakłady Komunikacyjne w Łodzi.

SZPINALSKI I GÓRZYŃSKI W FILHARMONII
Wielki koncert symfoniczny Filharmonii Miejskiej w Łodzi, w piątek, 4 bm. godz. 19.15 obejmie w swym programie trzy arcydzieła: Karłowicza — Rapsodię Litawską (w związku z 40-tą rocznicą tragicznej śmierci kompozytora), Chopina — Koncert fortepianowy F-moll i Czajkowskiego — VI Symfonię („Patetyczną”). Solistą będzie STANISŁAW SZPINALSKI, dyryguje ZDZISŁAW GÓRZYŃSKI. Kasa Filharmonii czynna codziennie od godz. 10 — 13. zaś w dniu koncertu od 16 do rozpoczęcia koncertu. Część biletów przeznaczoną dla członków Związków Zawodowych, rozprowadza Wydz. Kult.-Ośw. OKZZ (Traugutta 18). 340-k

Czytajcie „Express Ilustrowany”

Dokąd dziś pójdziemy

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO
w Łodzi, ul. Jaracza 27
Dziś o godz. 19.15 komedia Henryka Kleista p. t. „ROZBITY DZBAN” w przekładzie Zbigniewa Krzewykowski.

Teatr Lalek „ARLEKIN” ul. Piotrkowska 150 tel. 258-99.
Codziennie prócz poniedziałków o godz. 17-tej „DWA MICHAŁY i ŚWIAT CAŁY” — Franta.

TEATR „MELODRAM”
ul. Traugutta 18 (gmach OKZZ)
Dziś o godz. 19.15 sztuka postępowego pisarza amerykańskiego Arthura Millera p. t. „SYNOWIE”.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY
ul. 11 Listopada 21
Dziś o godzinie 19.15 komedia Michała Balnskiego „KLUB KAWALERÓW” z gościnnym występem Adolfa Dymyzy.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”
Piotrkowska 243.
Dziś o godz. 19.15 „BARON CYGAŃSKI”

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA
ul. Daszyńskiego 34.
Dziś i codziennie o godz. 19.15 komedia farsa E. Pietrowa „WYSPA POKOJU”.
Kasa czynna od 11-ej do 13-ej i od 15-ej, tel. 123-02.

Teatr „OSA” Traugutta 1 (w sali „Syrany”)
Codziennie o godz. 19.30, w niedzielę i święta o 16 i 19.30 komedia muzyczna p. t. „PORWA NIE SABINEK” z J. Węgrzynem. Kasa czynna od godz. 10 bez przerwy, tel. 272-70.

UWAGA DZIECI!
Teatr Kukielek R. T. P. D. ul. Nawrot 27, tel. 160-07 codziennie prócz poniedziałków o godz. 9-tej dla szkół „PINOKIO” w każdą niedzielę i święta o godz. 12-tej „CZARODZIEJ SKI KALOSZ” — widowisko otwarte.

KINA

ADRIA — „Piotr I-szy” I seria
BAŁTYK — „Paganini”
BAJKA — „Belita Tańczy”
GDYNIA — „Program Aktualności Kraj. i Zagr. Nr. 6”
HEL — „Wilki Morskie”
MUZA — „Cygańska Miłość”
POLONIA — „Express Moskwa - Ocean Spokojny”
PRZEDWIOSNIE — „Wielkie Nadzieje”
ROBOTNIK — „Dzwonnik z Notre Dame”
ROMA — „Słońce Wschodzi”
REKORD — „Kopeiuszek” godz. 16 „Elwira Madigan” godz. 18.
STYLOWY — „Młodość Tomasza Edisona”
ŚWIT — „Siostra lokaja”
TECZA — „Cygański Tabor”
TATRY — „Biały Kieł”
WISLA — „Paganini”
WOLNOŚĆ — „Cygański Tabor”
WŁOKNIARZ — „Sepy”
ZACHĘTA — „Sen o miłości”
Dzieciom do lat 6-ciu wstęp do kin wzbroniony

OPIARA NA LEBE
Zamiast kwiatów w dniu imienin przedwcześnie zmarłej koleżanki Marii Maksówny skł. dają 2.000 zł. na LEB koleżanki i koledzy bliu rowi z PZPB Nr. 1.